

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 10/05/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 122

Trong bài học hôm qua, Hòa Thượng dạy chúng ta: **“Tiêu chuẩn của vãng sanh mà Bồ Tát Đại Thế Chí dạy chúng ta trong “Niệm Phật Viên Thông Chương” là: “Gom nhiếp sáu căn, tịnh niệm nối nhau”. Nghĩa là chúng ta chuyên tưởng, chuyên niệm A Di Đà Phật, chuyên tưởng, chuyên niệm đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, không xen tạp, không gián đoạn**”. Hòa Thượng nhắc chúng ta chỉ chuyên nghĩ, chuyên niệm đến A Di Đà Phật và thế giới Tây Phương Cực Lạc. Hằng ngày, tâm chúng ta không những xen tạp mà còn đứt đoạn việc nghĩ Phật, niệm Phật. Có những ngày, từ sáng đến chiều, tôi không nhớ đến việc niệm câu Phật hiệu. Hiện tại, hằng ngày tôi viết câu Phật hiệu bằng chữ Hán, việc này vừa giúp tôi rèn luyện chữ, vừa giúp tôi nhắc mình niệm Phật. Hòa Thượng dạy: **“Chúng ta phải dũng mãnh, tinh tấn một cách đặc biệt**”. Chúng ta dũng mãnh, tinh tấn một cách đặc biệt thì chúng ta mới có thể vượt qua tập khí, phiền não của chính mình.

Tổ Ấn Quang dạy chúng ta: **“Đốn luân tận phận, nhàn tà tồn thành, nhất tâm niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ**”. Chúng ta dốc hết trách nhiệm trong vai trò, trách nhiệm của mình, khi có thời gian thì chúng ta giữ tâm thanh tịnh niệm Phật. Hằng ngày, chúng ta phải dụng tâm chân thành, tận tâm, tận lực hoàn thành vai trò, bổn phận của mình. Những việc trong bổn phận, trách nhiệm của chúng ta không có nhiều, chúng ta không mất nhiều thời gian, sức lực để làm.

Hiện tại, chúng ta thường dùng phần lớn thời gian để vọng tưởng, tâm chúng ta luôn vọng tưởng về quá khứ và tương lai nên chúng ta cảm thấy mệt mỏi. Tổ Sư Đại Đức đã nói: **“70% năng lượng của chúng ta tiêu hao bởi vọng tưởng**”.

Sáng nay, sau khi thức dậy, tôi lạy Phật gần 300 lạy, trước và sau khi lạy Phật tôi đều viết một câu **“A Di Đà Phật**”. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải đem câu “A Di Đà Phật” biến thành chủng tử của mình. Chúng ta khởi tâm động niệm đều phải nghĩ đến Phật. Nếu chúng ta không đem câu “A Di Đà Phật” biến thành chủng tử thì khi lâm chung, chúng ta sẽ rất khó để khởi được câu “A Di Đà Phật**”. Trong ngày, chúng ta phải dùng cách nào đó để chúng ta nhớ niệm câu **“A Di Đà Phật**”. Xung quanh nơi tôi ở có đặt rất nhiều máy niệm Phật nhưng tôi vẫn không nhớ để niệm câu Phật hiệu, tôi chọn cách là viết chữ **“Nam Mô A Di Đà Phật**” để tự nhắc mình niệm Phật. Hiện tại, tôi viết chữ **“Nam Mô A Di Đà Phật**” trên khổ giấy rộng 50 cm, không giới hạn độ dài chữ, việc viết chữ lớn giúp tôi lưu lại ấn tượng.

Trong cuộc sống thường ngày, chúng ta vẫn thường lưu lại ấn tượng rất sâu sắc đối với những việc không cần thiết. Chúng ta phải tìm cách gieo vào trong tiềm thức, lưu lại ấn tượng về câu “**A Di Đà Phật**” để chúng ta luôn nhớ niệm Phật. Tôi có quen một người làm nghề DJ, điều khiển nhạc, họ không cần đeo tai nghe nhưng trong tai vẫn luôn nghe thấy tiếng nhạc. Hằng ngày, họ đều nghe nhạc nên tiếng nhạc tích chứa, lưu lại ấn tượng trong tâm họ. Đối với câu Phật hiệu cũng như vậy, chúng ta lưu lại ấn tượng một cách sâu sắc với câu Phật hiệu thì chúng ta sẽ luôn nhớ niệm Phật. Hằng ngày, chúng ta lưu lại rất nhiều ấn tượng đối với những việc thế gian. Thí dụ, chúng ta tình cờ gặp lại người đã từng phụ tình chúng ta hay một người mà chúng ta ghét thì những hình ảnh trong quá khứ hiện về một cách rõ ràng. Chúng ta phải tìm cách để mình có ấn tượng sâu sắc đối với câu Phật hiệu, đối với thế giới Tây Phương Cực Lạc, đối với giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Cổ Thánh Tiên Hiền.

Hòa Thượng thường nhắc: “**Nói một cách đơn giản là chúng ta phải lặp đi lặp lại nhiều lần câu Phật hiệu**”. Chúng ta lặp lại câu Phật hiệu nhiều lần trong nhiều thời điểm, hoàn cảnh khác nhau thì chúng ta nhất định sẽ có ấn tượng sâu sắc. Khi tôi còn nhỏ, tôi may mắn được các Thầy dạy chữ Hán, sau đó tôi tự học và dịch đĩa của Hòa Thượng và sách Thánh Hiền. Nhờ được học tập nên tôi có sự nhận biết sâu sắc hơn với những lời Phật dạy.

Từ khi tay tôi bị thương tổn nghiêm trọng, tôi không thể sử dụng máy tính, không thể gõ dịch, hiện tại, tôi viết chữ “**Nam Mô A Di Đà Phật**” bằng chữ Hán, để rèn luyện sức định, lưu lại ấn tượng đối với câu Phật hiệu và tặng chữ cho mọi người, nhắc nhở, khuyến khích mọi người cùng viết câu Phật hiệu. Hôm qua, có người xin tôi 100 chữ để họ đóng vào khung và mang tặng mọi người. Chúng ta chỉ tặng chữ này cho người có một chút hiểu biết, họ sẽ cảm nhận được nét chữ có hồn, có sức định, có sự mạnh mẽ. Nếu người không có hiểu biết thì họ sẽ tưởng là tôi viết bùa. Tùy theo sở thích của chúng ta, chúng ta sẽ chọn cách phù hợp để lưu lại ấn tượng một cách sâu sắc với câu Phật hiệu.

Các bậc đại đức xưa có thể đạt đến niệm Phật thành khối, niệm Phật nhất tâm vì các Ngài tạo ra hoàn cảnh môi trường để các Ngài có ấn tượng sâu sắc với câu Phật hiệu. Hòa Thượng Hải Hiền làm việc đồng áng rất vất vả nhưng Ngài vẫn niệm Phật không gián đoạn suốt 92 năm, Ngài đã tự tại vãng sanh, lưu lại toàn thân xá lợi. Ngài đã làm ra biểu pháp để hộ trì, hộ pháp cho chúng sanh thời Mạt pháp phát tâm niệm Phật.

Nhiều người khuyên người khác buông xả mọi thứ, họ nói rằng, mọi thứ đều không phải là của mình. Chúng ta chưa nhìn thấu thì chúng ta chưa thể buông bỏ. Hòa Thượng thường nói, chúng ta chỉ chứng đắc ở trên “*ngôn ngữ*”, chúng ta chưa có thực chứng. Hay như người xưa nói: “*Miệng nói những điều vượt thoát thế gian nhưng chân đi thì dính tất cả bụi trần*”. “*Bụi trần*” chính là tài, sắc, danh, thực, thù.

Hòa Thượng nói: **“Hằng ngày, chúng ta chẳng những không được nghĩ đến những chuyện của thế gian mà chúng ta nghĩ đến việc đoạn phiền não, nhất tâm bất loạn, độ chúng sanh thì đó cũng đều là vọng tưởng”**. “Chuyện thế gian” là những chuyện khiến chúng ta tăng thêm “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Chúng ta tích cực làm việc lợi ích chúng sanh nhưng trong tâm chúng ta chỉ có câu **“A Di Đà Phật”**. Nhiều người cho rằng: “*Ngoài câu “A Di Đà Phật” đều là những việc thế gian*” nên họ chỉ muốn ngồi trong phòng vừa niệm Phật, vừa vọng tưởng, không muốn ra ngoài làm việc lợi ích chúng sanh.

Hôm trước, tôi đến Nha Trang để chia sẻ với sinh viên trường Cao đẳng sư phạm Nha Trang và với trẻ em ở làng trẻ SOS, sau đó, tôi ghé qua Bình Thuận thăm một nhóm tu hành, sự chuyên tâm của họ giúp tôi bồi đắp thêm tín tâm. Tôi làm những việc này để lợi ích chúng sanh. Về việc gia đình, khi ở Nha Trang, tôi cũng dành thời gian để đi tắm biển cùng mọi người, mọi người đều cảm thấy vui vẻ. Điều đặc biệt là hằng ngày, tôi vẫn học pháp, lay Phật đúng giờ, dành nhiều thời gian để rèn luyện chữ. Tôi đã viết hết số giấy mang theo và tặng lại bút, lọ mực cho mọi người.

Khi chúng ta làm Phật sự, thúc đẩy chuẩn mực Thánh Hiền mà chúng ta cảm thấy phiền não thì chúng ta cũng đừng nên làm. Người xưa nói: “*Nhiều việc không bằng ít việc, ít việc không bằng không việc gì*”. Chúng ta làm việc mà chúng ta có phiền não thì tốt nhất là chúng ta đừng làm. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta nghĩ đến việc đoạn phiền não, nhất tâm bất loạn, độ chúng sanh thì đó cũng đều là vọng tưởng”**. Có người ngày ngày niệm Phật mong được nhất tâm, mong được thấy Phật.

Ngày trước, có người hỏi Hòa Thượng, Phật A Di Đà có màu gì để khi nào họ vắng sanh họ sẽ đi theo Ngài. Hòa Thượng nói: “*Nếu tôi nói trước thì cô sẽ không thể vắng sanh vì mỗi người căn tánh, phước duyên khác nhau nên nhìn thấy hình ảnh khác nhau. Người thượng căn lợi trí thì sẽ nhìn thấy Phật thân kim sắc, có hào quang. Người căn tánh hạ phẩm hạ sanh thì chỉ nhìn thấy thân tướng của Phật qua hình tướng người xuất gia hay nhìn thấy Phật có hào quang sáng trắng*”. Nếu Hòa Thượng nói ra thân tướng nhất định của Phật A Di Đà thì chúng ta sẽ chấp vào đó. Chúng ta làm đúng tiêu chuẩn theo lời dạy của Phật là được, Phật A Di Đà sẽ lo việc vắng sanh của chúng ta. Chúng ta không vừa niệm Phật vừa cầu được vắng sanh. Trên **“Kinh A Di Đà”** nói: **“Chúng sanh nào niệm Phật từ một ngày đến bảy ngày mà nhất tâm bất loạn thì A Di Đà và Thánh Chúng sẽ đích thân đến tiếp dẫn”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn độ chúng sanh là chúng ta đã vọng tưởng. Chúng ta chỉ cần niệm tốt một câu “A Di Đà Phật” là chúng ta đã độ chúng sanh rồi!”**. Chúng ta niệm tốt câu Phật hiệu thì chúng ta đã không niệm việc thế gian, đã không gây phiền cho chúng sanh. Hòa Thượng từng nói: **“Hằng ngày, chúng ta tưởng rằng chúng ta độ chúng sanh nhưng chúng ta chỉ cần không làm phiền chúng sanh**

đã là phước cho chúng sanh rồi!”. Nếu chúng ta làm được việc lợi ích cho mình và cho chúng sanh thì cả ta và chúng sanh đều sẽ có phước.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn có thành tựu thì chúng ta phải có “tự tín”, tự tín ở chính mình”**. Dù là thế gian pháp hay xuất thế gian pháp, nếu chúng ta muốn thành công thì điều kiện đầu tiên là chúng ta phải tự tín. Chúng ta tin là chính mình có năng lực làm tất cả mọi việc. Phật đã làm được nên Phật mới dạy tất cả chúng ta. Ngày trước, trong chữ Hán không có chữ “Phật”, sau này, người xưa đã ghép chữ “Phật” từ hai chữ, gồm chữ “nhân” đứng và chữ “Phật”, điều này nói lên rằng con người có thể thành Phật. Chúng ta có thể thành Phật vậy thì những việc nhỏ hơn chúng ta đều có năng lực dư thừa để làm.

Hòa Thượng nói: **“Khổng Tử nói: “Tam thập, nhi lập”. “Lập” chính là lập chí hướng. Người không có chí hướng thì suốt ngày ở trong trạng thái “say sồng mộng chết”, cả đời không thể có thành tựu”**. “Say sồng mộng chết” là sống như một người say và chết như một người đang nằm mộng. Chúng ta phải xác lập cho mình con đường để chúng ta kiên định nỗ lực.

Thí dụ, khi chúng ta bước vào Đại học thì chúng ta phải xác định rằng mình phải đạt được kết quả học tập tốt để chúng ta không bị cám dỗ bởi ngoại cảnh. Chúng ta học Phật thì chúng ta phải lập định là chúng ta phải làm được những lời Phật dạy. Phật đã làm được, chúng Bồ Tát, các đời Tổ Sư Đại Đức đã làm được thì không có lý do gì mà chúng ta không làm được! Chúng ta niệm Phật thì chúng ta phải lập định là mình phải vãng sanh. Chúng ta không lập định thì chúng ta giống như lục bình trôi. Người ngày ngày “say sồng mộng chết” là những người rất đáng thương! Chúng ta được gặp Phật pháp, được nhìn thấy Hòa Thượng làm ra biểu pháp mà chúng ta không làm được thì chúng ta chính là là những kẻ đáng thương!

Hằng ngày, chúng ta thường mơ mơ, hồ hồ trong mọi việc. Trước mặt tôi có một sự chuyển dịch nhỏ là tôi đã nhận ra, những việc cần nói thì tôi mới nói, nói xong tôi không lưu lại trong tâm. Chúng ta không nhận ra những việc đang xảy ra trước mắt, không nhận ra những khởi tâm động niệm của mình thì chúng ta sẽ bị tập khí, phiền não sai sử. Chúng ta không lập định phương hướng rõ ràng thì đời này của chúng ta cũng sẽ giống như nhiều đời trước, chúng ta sẽ không có thành tựu.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ đây là đại nguyện to lớn nhất, quan trọng bậc nhất ở thế gian và xuất thế gian. Đây cũng là đại trí nguyện cứu cánh viên mãn nhất”**. Việc vượt thoát sinh tử là việc quan trọng nhất đối với chúng ta, tất cả những việc ở thế gian là chúng ta từ bi xuất phương tiện, không phải là việc quan trọng. Việc ở thế gian không phải là việc quan trọng nhưng chúng ta vẫn toàn tâm toàn lực làm. Chúng ta học Phật, chúng ta phải lập chí giống như Phật, tiếp nối sứ mạng của Phật, gánh vác trách nhiệm của một người học Phật. Đường càng xa, gánh càng nặng!

Chúng ta cho rằng chúng ta không có duyên với chúng sanh nên chúng ta không tiếp cận được chúng sanh. Chúng sanh đang rất cần chúng ta nhưng chúng ta không biết cách tiếp cận. Trong Kinh nói: “**Đọc tụng Đại Thừa vì người diễn nói**”. Chúng ta đọc tụng Đại Thừa nhưng chúng ta không vì người thì chúng ta chưa có tâm Bồ Đề, chúng ta không có tâm Bồ Đề thì chúng ta không thể vãng sanh. “*Tâm Bồ Đề*” là tâm vì người diễn nói.

Chúng ta mở các lớp “*Kỹ năng sống*” cho các con đến học vào cuối tuần, đây là chúng ta có duyên với chúng sanh. Chúng ta muốn có duyên với chúng sanh thì chúng ta phải mở tâm. Hằng ngày, khi tôi niệm Phật, lạy Phật, tôi cầu cho những người xung quanh tôi phát được tâm Bồ Đề, vì Phật pháp mà hoằng dương Phật pháp, vì chuẩn mực Thánh Hiền mà hoằng dương chuẩn mực Thánh Hiền, vì chúng sanh mà làm lợi ích chúng sanh.

Hằng ngày, chúng ta niệm câu “**A Di Đà Phật**” và phát tâm rộng lớn làm lợi ích, phục vụ chúng sanh. Nếu mọi người biết đến Phật pháp, họ sẽ trải qua đời sống thuần tịnh, thuần thiện. Mọi người biết được chuẩn mực Thánh Hiền thì họ sẽ biết cách ứng xử trong năm mối quan hệ. Trong “**Tứ Nhiếp Pháp**” của nhà Phật gồm: “**Bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự**”. Chúng ta muốn ái ngữ, lợi hành, đồng sự thành công thì chúng ta phải bố thí. Chúng ta bố thí để nhiếp phục chúng sanh. Ngoài bố thí ngoại tài thì chúng ta có thể bố thí nội tài, bố thí nội tài là chúng ta mang năng lực, sức khỏe để phục vụ chúng sanh. Chúng ta làm những việc mà người khác không thể làm thì chúng ta đã nhiếp phục chúng sanh. Chúng ta phải làm bạn không mời của chúng sanh, chúng ta mang lợi ích đến cho mọi người thì họ sẽ rất hoan hỷ. Thí dụ, nếu chúng ta đến các lớp kỹ năng sống mà chúng ta tặng quà và chúng ta chia sẻ một vài lời thì chắc chắn là mọi người sẽ hoan hỷ. Chúng ta mang một chút sở học, kinh nghiệm sống của mình truyền đạt cho những người trẻ thì họ sẽ rất vui.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!